చీకటి తెర

రామచంద్రం ఆఫీసునుంచి వచ్చేసరికి ఎనిమిదయింది. భర్త ఎనిమిదింటికి ఆఫీసు నుంచి రావటం మిగతా భార్యలకి ఆశ్చర్యం కల్గించక పోవచ్చునుగాని, రామచంద్రం భార్య తారకి మాత్రం చాలా ఆశ్చర్యమనిపించింది. కారణం, అతడు రాత్రి పన్నెండు గంటల లోపు ఎప్పుడూ రాడని అనుభవం చెప్పిన నిజం, ఆవిడ నమ్మకం కూడా!

ఇంకా చెప్పాలంటే, అతడు ముందుగా వచ్చేసాడంటే ఆవిడకి కాస్త దిగులుగా కూడా వుంటుంది. అతడు వచ్చినందులకు కాదు... ఆరోజు 'మామూళ్ళు' ఏమీ లేవేమోనని.

మనిషికి అలవాటుని మించిన దురలవాటు ఇంకోటి వుండదేమో!

తార, రామచంద్రాన్ని పెళ్ళిచేసుకున్నపుడు, అతడు సంపాదించే ఏడొందలతోనే బతకాలన్న నిజాన్ని జీర్ణంచేసుకుని కాపురానికొచ్చింది.

కాని, రామచంద్రం పన్జేసే ఆఫీసు మిగతా ఆఫీసులకంటే భిన్నమైంది.

అతడు పన్జేసే ఆఫీసు కల్పవృక్షమైతే, అతడు చూస్తున్న సీటు బంగారు గుడ్డుపెట్టే బాతులాంటిది.

కొన్ని వేలు, లక్షలు కిమ్మత్తుగల బిల్లులు అతడి చేతిమీదగా పాసవ్వాలి. కొమ్ములుతిరిగి, బొజ్జలు పెంచుకున్న పెద్దపెద్ద కంట్రాక్టర్స్ గూడా రామచంద్రం ముందు అతడి దయాదాక్షిణ్యాల కోసం వచ్చి నిలబడతారు.

రామచంద్రం చాలా దయగలవాడు.

కాని అతడి దయకి ఒకరేటుంది. ఆ రేటుని బట్టి, వాళ్ళిచ్చే ముడుపుని బట్టి అతడిలో దయా దాక్షిణ్యాలు పెల్లుబికి వాళ్ళ పన్లు జరుగుతుంటాయి.

అసలు, రామచంద్రం వ్యవహారాలన్నీ సాయంత్రం అయిన తర్వాతే మొద లవుతాయి.

అతడిపై ఆఫీసరు, భిక్షపతి కూడా చాలా దయామయుడు. ఆఫీసరు గనక రామచంద్రం కన్నా రెండాకులు ఎక్కువ/చదివేడు. అందుకే రామ చంద్రం పన్నెండింటికి ఆఫీసు కొచ్చినా, రాత్రి తొమ్మిందింటి వరకు ఆఫీసులోనే వుండిపోయినా పట్టించుకోక, అతడు సాతుర్థ్యానికి ముసి ముసిగా నవ్వుకుంటాడు.

భిక్షపతి, రామచంద్రం ఆ విధంగా చేయిచేయి కలుపుకుని గత పదేళ్లగా ముందుకి సాగుతున్నారు.

రాత్రి తొమ్మిదింటి వరకు వ్యవహారాలన్నీ చూసుకుని, వాళ్ళిచ్చిన పచ్చ కాగితాలని, చిత్తుకాగితాల్లాగా జేబులో దోపుకొని బయటపడతాడు రామచంద్రం.

ఒళ్ళు తెలీని స్థితిలో పన్నెండు గంటలకి ఇంటికి చేరిన భర్తను చూసి తార గర్వపడుతుంది.

అతడి శరీరాన్ని పక్కమీదికి చేర్చి, అతడి జేబులో 'చిత్తు కాగితాలని బీరువాలో పదిలపరిచాక, అతడి మంచం చివరన కూర్చుని భర్త ముంగురు లను గోముగా నిమురుతుంది.

కాని, ఆరోజు రామచంద్రం ఎనిమిదింటికే రావటం, అందులో పూర్తి స్పృహలో ఉండటం ఆమెకంత మంచి విషయంగా అన్పించలేదు సరికదా, ప్రళయానికి నాంది పలికినట్టుగా భయపడింది.

"అలా వున్నారేం, అప్పుడే వచ్చేసారేం? అని- గుచ్చిగుచ్చి ఆదుర్దాగా అడిగింది.

రామచంద్రం విసుగ్గా కుర్చీలో కూలబడుతూ "ఏమీలేదు ఇవ్వాళ మన స్నేందుకో అదోలా వుంది" అన్నాడు.

తారకి భయం వేసింది. "అంటే ఆఫీసులో..."

రామచంద్రం ఉలిక్కిపడి "అబ్బే ఆఫీసులో గొడవలేం లేవు కాని ఎందుకో విసుగ్గా వుంది. కాసిని వేడినీళ్ళుపెట్టు స్నానం చేస్తాను" అన్నాడు.

తారకి అతడి వాలకం కాస్త భయం కల్గించినా, అతడి జేబుల్లో పచ్చ కాగితాలు కన్పించకపోయినా, 'తాతా, బిర్లాలవే వ్యాపారాలు అప్పుడప్పుడు మందకొడిగా సాగుతాయిట. మరి అటువంటప్పుడు రామచంద్రం ఎంతటి వాడు?' అని తనకి తానే సర్దిచెప్పుకుని, బాయిలరు ముట్టించటానికి లోనికెళ్ళబోతూ ఆగి, "అన్నట్లు మరిచాను - మీ గురించి ఎవరో వచ్చారు" అంది.

లుంగీ చుట్టుకుంటున్న రామచంద్రం భార్యవంక చూడకుండానే - 'ఎవరుట?' అన్నాడు.

"ఏమోమరి అడిగినా పేరు చెప్పలేదు. అబ్బ! చాలా అసహ్యంగా ఉన్నాడు. అట్లాంటివారితో వ్యవహారాలేమిటి బాబూ!" అంది విసుగ్గా.

రామచంద్రం ఆశ్చర్యంగా భార్యవంక చూసి "అంటే-ఎలా వున్నాడు" అని ఆత్రంగా అడిగాడు.

"మట్టి కొట్టుకుపోయిన బట్టలు, గుబురు గడ్డం, కొబ్బరిపీచులా జుట్టు, అడుక్కుతినేవాడులా వున్నాడు. అతడితో మాట్లాడాలంటేనే నాకు నామర్దా అన్పించింది" అంది తార చేతికున్న బంగారు గాజులని చీరె కొంగుతో పాలిష్ చేస్తూ.

రామచంద్రానికి కర్థంకాలేదు. తనకోసం వచ్చే మనుషులెటువంటివాళ్ళో తనకి తెల్సు. వాళ్ళ స్థితిగతులు తెల్సు. డబ్బు ఎక్కువయ్యి దాన్ని ఎలా ఖర్చుపెట్టాలో తెలీక అయోమయంగా తిరిగే ఖరీదైన మనుష్యులు. రిక్షాలాగే వాళ్ళు, అడుక్కుతినేవాళ్ళు తన దగ్గిరికి రావటానికి తనేం పేదల పెన్నిదా, లేక శానిటరీ ఇనస్పెక్టరా? కనీసం ప్రజానాయకుడు కూడా కాదే!

మరి తనకోసం వచ్చిన వీడెవడు?

అర్థంకాక అయోమయంగా అడిగాడు "ఎలా వున్నాడన్నావ్ ఏమన్నాడు?"

భర్త మొహంలో ఆందోళన చూసి తారకి కాస్త భయం అనిపించి విపులంగా చెప్పింది. "చాలా అసహ్యంగాను, భయంకరంగానూ వున్నాడు. తలుపు తట్టాడు. ఎవరో అనుకుని తలుపు తీసి, ఎవరు కావాలని అడిగాను. మీ పేరు చెప్పి వున్నారా అనడిగాడు. ఇంకా ఆఫీసునుంచి రాలేదన్నాను. ఎన్నింటికొస్తారన్నాడు. తెలీదన్నాను. మీ పేరు చెప్పండి వచ్చాక చెబుతానని గూడా అన్నాను."

"ఏమన్నాడు?"

"చిరునవ్వు నవ్వి వెనక్కి తిరిగి వెళ్ళిపోయాడు.

రామచంద్రానికి ఒక్కసారిగా నిస్సత్తువ ఆవహించినట్లనిపించి మంచం మీద కూర్చున్నాడు.

తార బాయిలరు అంటించటానికి లోనికెళ్ళింది.

ఎవరు వీడు? తనతో వాడికేం పని? అడిగితే పేరెందుకు చెప్పలేదు? పేరుగూడా లేని పకీరు వెధవా? ఆ పకీరు వెధవకి తనతో ఏంపని? లేక... లేక ... పుష్ప మొగుడా? ఛ ఛ ... ఎప్పటిమాట? అయిదేళ్ళ తర్వాత పుష్ప మొగుడు తనకోసం వస్తాడా? కాదు ... కాదు... పుష్ప మొగుడు కాదు...మరెవడు?

"నీళ్ళు కాగినాయి, స్నానం చెయ్యం"డని భార్య పిలిచే వరకు ఆలోచిస్తూ వుండిపోయాడు రామచంద్రం.

స్నానం చేస్తున్నప్పుడు, భోజనం చేస్తున్నప్పుడు, చివరికి పక్కమీదికి చేరాక గూడా ఆ పకీరు వెధవ ఎంత కాదన్నా అతడి ఆలోచనలకి అడ్డుతగులుతూనే వున్నాడు.

ఎవడై వుంటాడు? కొంపదీసి దొంగవెధవ కాదుగదా? దొంగవెధవైతే తను లేదనితెల్సి అఘాయిత్యం చెయ్యాలి గదా? అలాకాక ఎందుకెళ్ళినట్టు? అలాకాక పుష్ప మొగుడేమో?"

మళ్ళీ ఆలోచనల్లో పుష్ప!

రామచంద్రం పక్కకి తిరిగి భార్యవంక చూసేడు. తార అతడి గుండె లపై చెయ్యి వేసుకుని ప్రశాంతంగా నిద్రపోతోంది. ఆరోగ్యమైన, పుష్కలమైన ఆమె వక్షస్థలం ఉచ్ఛ్వాస నిశ్వాసాలకు లయబద్ధంగా ఎగిరెగిరి పడుతోంది.

రామచంద్రం మెల్లిగా భార్య చేతిని తప్పించి, లేచి బయటకొచ్చాడు. బయట వాతావరణం చల్లగా వుంది.

సిమెంట్ అరుగుమీద కూర్చుని సిగరెట్ ముట్టించాడు.

పుష్ప! అయిదేళ్ళనాటి పుష్ప ఇప్పుడెక్కడుంది? బ్రతికే వుందా? ఇప్పుడు తనకోసం వచ్చిన పకీరువెధవ పుష్పమొగుడు పతంజలి కాదుగదా? అతడికింకా తన మీద కక్షగానే వుంటుందా?

రామచంద్రం సిగరెట్ గట్టిగాపీల్చి గోడనానుకొని కళ్ల మూసుకున్నాడు

పుష్ప నడిచొచ్చి అతడి కెదురుగా నిల్చుంది...

పుష్ప ఎంతందగత్తె? తార చాలా అందంగా వుంటుంది. తారలాంటి భార్య కావాలని చాలామంది కలలు కంటారు. కాని పుష్పముందు తార, చంద్రుడి ముందు తారే!

అందానికంతం లేదని అతని కప్పుడే తెల్సింది.

పుష్ప! ఆమె కళ్ల, పెదవులు, ముక్కు, రొమ్ములు, నడుము, పిరుదులు...అబ్బ! భగవంతుడామెకి ప్రతి అవయవంలోనూ అందాన్ని రంగరించి పోసాడు. ఆమెనలా చూస్తూంటే, కళ్ల మూతలు పడవు. ముక్కు గాలి పీల్చడం మర్చిపోతుంది. గుండె పరుగుపందెం వేస్తుంది.

కాని ఏం లాభం? అంత అందాన్నిచ్చిన భగవంతుడు ఆమె నొసటన అంత అందమైన దస్తూరి వ్రాయలేదు.

ఆమె భర్త పతంజలి అతి సామాన్యమైన ఉద్యోగి. అతడికి బాధ్యత

లేస్క్రేవ. కొడుకు పంపే డబ్బుకోసం ఎదురుచూసే తల్లి, తండ్రి, పెళ్ళి కావాల్సిన చెల్లెలు... మధ్యతరగతి కుటుంబాల్లో మొదటివాడుగా పుట్టిన ప్రతి యువకుడు ఎదుర్కొనే సమస్యలన్నీ పతంజలికున్నాయ్.

అంత అందమైన పుష్ప ఏ ఫియట్ కారులోనో తిరుగుతూ, పెద్ద బంగళాలో వుండకుండా, పతంజలిని పెళ్ళాడి మిడిమిడి బతుకులు బతకటం రామచంద్రానికి చాలా బాధనిపించింది.

తార, పుష్ప క్లాస్‌మేట్స్, చిన్ననాటి స్నేహితులు. తరచుగా పుష్ప వస్తుండేది. తన వ్యధలు, బాధలు తారకి చెపుతుంటే రామచంద్రం వింటుండే వాడు.

ఆ విధంగా పుష్ప రామచంద్రంల పరిచయం చిగురించి, అనతికాలం లోనే మొగ్గ తొడిగి, పుష్పించింది.

తార పరోక్షంలో గూడా వాళ్ళిద్దరు సన్నిహితంగా మాట్లాడుకునేటంత పరిచయం ఏర్పడింది,

ఒకసారి తార, వాళ్ళ నాన్నకి గుండెపోటు వచ్చిందని తెల్సి అనుకో కుండా పుట్టింటికెళ్ళింది.

ఆ రోజు రామచంద్రం ఆఫీసు కెళ్ళటానికి సన్నద్ధుడౌతున్నాడు. ఉదయం పదకొండు గంట లవుతుంది. పుష్ప హడావుడిగా వచ్చింది. ఆమె మొహం దైన్యంతో నిండిపోయింది. కళ్లు ఎర్రబడి వాచినట్లున్నాయి. ఏదో విషయం గూర్చి ఆమె బాధపడుతూందని ఇట్టే తెల్సిపోతోంది.

తార ఊళ్లో లేదని తెల్సి నీళ్లుకారిపోయి, కుర్చీలో కూలబడిపోయింది.

ఆమె అంత బాధలోనూ రామచంద్రం కళ్ళకి అందంగా కన్పించింది. తనలో కలుగుతున్న అలజడిని బలవంతాన అణచుకుంటూ విషయమేమి టనడిగాడు.

చక్రాల్లాంటి ఆమె కళ్ళలో నీళ్లు సుళ్లు తిరిగాయి.

పమిటచెంగుతో కన్నీళ్ళు నాపుకుంటూ చెప్పిన సారాంశం :

"పతంజలి ఆఫీసుడబ్బు పదిహేనొందలు వాడుకున్నాడు. హెడ్డాఫీసు నుంచి ఇన్‌స్పెక్షన్ కొస్తున్నారు. రేపటిలోగా డబ్బు కట్టకపోతే అత డుద్యోగమే పోవచ్చు.

అది విన్న రామచంద్రంలో విచిత్రమైన భావం కల్గింది.

మనం ఏ బస్సు కోసమో, రైలు కోసమో ఎదురుచూసి చూసి, విసుగెత్తిన తరుణంలో, ఆ బస్సో, రైలోవచ్చి మనముందు నిల్చున్నపుడు కలిగే సంతోషం, సంచలనం.

రామచంద్రం ధైర్యం చెదుతున్నవాడిలా "బాధపడకు పుష్పా! నీ కొచ్చిన ఆపదని నేనాపగలను. నీ సమస్యని తీర్చగలను. కాని, మరి నాకో సమస్యుంది తీరుస్తావా?" అన్నాడు.

ఆమె ఎర్రబడిన కళ్ళలో ఆశ్చర్యం తొంగిచూసింది. "ఏమిటది?"

అతడు తిచ్యగా నవ్వేడు. ఆ తీపి వెనకాలున్న చేదు ఆమె కర్థం కాలేదు.

"సాయంత్రం మీ ఇంటికొస్తాను. అప్పుడు నా సమస్యని నీ ముందుంచుతాను.

పుష్ప కళ్ళతోనే కృతజ్ఞతల్జెప్పి కదిలిపోయింది.

ఆ సాయంత్రం ఎందుకనో త్వరగా చీకటి పడింది. ప్రళయం రాబోతున్నట్లు ఆకాశం ఉరుముతోంది.

సరిగ్గా రామచంద్రం ఆరు గంటలకి ఆమె ఇంటికెళ్ళాడు.

వీధి తలుపు దగ్గరగా వేసుంది. మెల్లిగా తలుపు తోసి ముందు గదిలో కెళ్ళాడు.

పుష్ప వొంగుని మధ్యగదిని ఊడుస్తోంది. ఆమె రామచంద్రం రాకని గమనించలేదు. ఒక చెయ్యి నడుం మీదుంచుకుని ఊడుస్తున్న ఆమె భంగిమ

అతడి కళ్ళకి అపురూపమైన కళాఖండంగా తోచింది.

అతడు కాళిదాసయితే ఆ క్షణంలో కవిత్వం రాసేవాడు.

పికాసో అయితే అద్భుతమైన చిత్రాన్ని గీసేవాడు.

దేవులపల్లయితే బ్రహ్మాండమైన భావగీతాన్ని రాసేవాడు.

అతడేదీ కాదు గనుక అలా కొన్ని క్షణాలు చూస్తూ నిలబడిపోయాడు. అలా నిలబడ్డ అతడిలో ఆమెపట్ల పెంచుకున్న కోర్కె రెక్కలు విదిలించింది. కామం కట్టలు తెంచుకుంది, తనని తాను నిగ్రహించుకోలేని పరిస్థితిలో, వీధి తలుపు గడియపెట్టి మెల్లగా మధ్యగదిలో కెళ్ళాడు.

అలికిడికి తలెత్తిన పుష్ప, ఎదురుగా నిల్చున్న రామచంద్రాన్ని చూసి ఉలిక్కిపడింది.

"మీరా? ఎంత సేపయింది వచ్చి? నే చూడనేలేదు" అంది తొట్రుపాటుని దాచుకోవాలని ప్రయత్నిస్తూ.

రామచంద్రం ఏమీ మాట్లాడలేదు. అతడి పెదాలపైన నవ్వులో భయం, కోర్కె, ఆవేశం కలగటంవల్ల అతడి మొహం అర్థంకాని వర్ణచిత్రంలావుంది.

మళ్ళీ పుష్ప "అలా ముందుగదిలో కూర్చోండి. కాఫీ తెస్తాను" చేతిలో చీపురు క్రిందపడేసి, వంటఇంట్లో కెళ్ళబోయింది.

రామచంద్రం ఏ మాత్రం ఆలస్యం చెయ్యలేదు. చటుక్కున ఆమె చెయ్యందుకుని తన మీదికి లాక్కుంటూ "నాక్కావాల్సింది కాఫీ కాదు పుష్పా" అన్నాడు.

అప్పుడుగాని అతడి అసలు రూపం ఆమె కర్థంకాలేదు. ఇన్నాళ్ళు ఆ పేరు వెనకాల దాక్కున్న లంకాధీశ్వరుడు ఆమె కా క్షణంలో కన్పించాడు.

"...వదలండి. ఇది మీకు సబబుకాదు. కష్టంలో వుండి మీ సహాయం కోరితే......" ఉక్కుస్తంభాల్లాంటి అతడి బాహువుల్లోంచి బయటపడాలని ప్రయత్నిస్తూ అరుస్తోంది పుష్ప.

రామచంద్రానికి ఆమె మాటలు విన్పించటం లేదు. పైట తొలగి, జాకెట్టులోంచి కన్పిస్తున్న ఆరోగ్యమైన, పుష్కలమైన అందం అతడి కళ్ళకి ముంజలు తామరాకులో పెట్టినట్లుగా అన్పించి అనుభవించమని మనసు తొందరచేసింది.

రామచంద్రం తొందరపడ్డాడు.

ఆమె నొక్కసారిగా ఎత్తుకుని ప్రక్కనున్న మంచంపై పడేసి ఆమె నాక్రమించుకున్నాడు. అతడి బారినుంచి తప్పుకోవాలని ఆమె విశ్వప్రయత్నం చేస్తోంది

కాని రామచంద్రం ఆమెకావకాశం యివ్వకుండా, తనక్కావల్సిం దేమిటో తీసుకోనారంభించాడు.

అతడి చేతులు ఎక్కడెక్కడో పయనిస్తున్నాయ్.

"పుష్పా నువ్వంటే నాకు ప్రాణం. నన్నుకాదనకు. నిన్ను తారకన్నా ఎక్కువగా చూచుకుంటాను."

పుష్ప గింజుకుంటోంది, రామచంద్రం ఆమెని మెల్లిమెల్లిగా లోబర్చు కుంటున్నాడు.

ఒకటి...రెండు...మూడు...

క్షణాలు దొర్లిపోతున్నాయి. దొర్లిపోయిన ప్రతిక్షణం చరిత్రయి కూర్చుంటుంది.

ఆ గదిలో, ఆ సమయంలో దొర్లిపోయిన కొలది క్షణాలు రామచంద్రా నికి తీపి గుర్తుగా నిల్చిపోతే, పుష్పకి మాయనిమచ్చగా మిగిలిపోయింది.

రామచంద్రానికి ఆకలి తీరింది. వేడి చల్లారింది.

ఆడదాని నిస్సహాయత, మొగవాడి పైశాచికత్వం పోటీపడితే, పైశాచి కత్వమే గెలుస్తుందన్న సంగతి మరొక్కసారి ఋజువైంది.

రామచంద్రం మెల్లిగా మంచం దిగేడు. తన దుస్తులు సరిచూసు కున్నాడు. పుష్ప వెల్లకిలా పడుకునుంది. ఆమెలో చలనం లేదు.

రామచంద్రం మెల్లిగా "క్షమించు పుష్పా" నే కాస్త మొరటుగా ప్రవర్తించానేమో నా తత్వమే అంత. నాక్కావాల్సింది తీసుకుంటే కాని నిలవలేను. జరిగింది మర్చిపో! అన్నట్లు ఉదయం డబ్బులడిగావ్ కదూ! ఇదిగో అంటూ జేబులోంచి డబ్బు తీసి పుష్ప వంక చూసేడు.

ఆమెలో కదలిక లేదు.

అతనా డబ్బుని మంచం మీదుంచుతూ, మనం చేసింది తప్పుకాదు పుష్పా అతి సహజమైనది. జస్ట్ బయోలాజికల్ అర్జ్! ఎంతోకాలం సాగాల్సిన మన స్నేహానికిది నాంది. వెళ్ళొస్తా" అని వెళ్ళబోతూ ఆమెవంక చూసేడు.

ఆమె అలాగే పడుకునుంది. గుడ్లు పైకిపోయాయ్ కాళ్ళు, చేతులు స్వల్పంగా కొట్టుకుంటోంది. నోట్లోంచి తెల్లటి నురగ ప్రక్కగా కారుతోంది.

రామచంద్రం గుండె రేసు గుర్రంలా పరిగెత్త నారంభించింది.

"ఫిట్స్! పుష్పకి ఫిట్సొస్తాయా? ఇంతవరకు తనకాసంగతే తెలీదే? ఇప్పుడేం చెయ్యాలి?"

రామచంద్రం ఆమెపైకి వంగి "పుష్పా, పుష్పా"అంటూ పిల్చాడు.

ఇందాకటికన్నా ఆమె కాళ్ళు, చేతులు వేగంగా కొట్టుకుంటున్నయ్. అతడికేం చెయ్యాలో తెలీక రాయిలా నిల్చున్నాడు.

అంతలో వీధి తలుపు చప్పుడైంది.

అతడిలో కంగారెక్కువైంది. చకచకా వెళ్ళి తలుపుతీసేడు.

వాకిట్లో పతంజలి నిలుచున్నాడు. తలుపు తీసిన రామచంద్రాన్ని చూసి "మీరా" అన్నాడు అర్థంకాని ఆశ్చర్యంతో.

అతడిని చూసి రామచంద్రం గతుక్కుమన్నాడు "పుష్పకి ఫిట్సొచ్చి పడిపోయిలిది అన్నాడు ఆదుర్దాగా.

పతంజలి ఆ మాటవిని చటుక్కున అతడిని దాటుకుని మధ్య గదిలో కెళ్ళాడు. అంతే! రామచంద్రం మెల్లిగా తలుపు దగ్గరగా వేసి, బయటికొచ్చాడు.

అటుతర్వాత పుష్ప గురించిన సమాచారం చాలారోజుల వరకు తెలీలేదు. రెండు నెలల తర్వాత తార తిరిగొచ్చి ఒక రాత్రి భోజనం వడ్డిస్తూ,

"ఈ సంగతి తెల్సా! పుష్ప కిరసనాయిలు పోసుకుని ఒళ్ళు కాల్చుకుందిట" మెల్లిగా చెప్పింది.

నోట్లో పెట్టుకోబోతున్న ముద్ద జారి క్రిందపడింది రామచంద్రానికి.

"ఎప్పుడు ?"

మొన్న నేను పూరెళ్ళినపుడు, అసలు డాక్టర్సు బతకదని చెప్పారట. కాని పాపం, బతికింది - చక్కటి మనిషి - చాలా అసహ్యంగా, భయంకరంగానూ వుందిట. ఎందుకు బ్రతికించారని ఏడుస్తోందిట. ప్రస్తుతం వాళ్ళ అమ్మ నాన్న వద్ద వుంటిట. భర్తకి మళ్ళీ పెళ్ళి చేసుకోమని వ్రాసిచ్చిందిట"

ఆమె చెబుతున్న ప్రతిమాట చాలా జాగ్రత్తగా వింటున్నాడు రామచంద్రం. తర్వాత మెల్లిగా అడిగాడు- "అసలెందుకిలా చేసిందిట ?"

"ఏమో కారణం ఎవ్వరికి తెలీదు. పతంజలి గుడా మంచివాడే. చాలా ప్రేమగా చూసుకునేవాడు. మరి ఎందుకిలా చేసిందో ఏమో ?"

రామచంద్రం తృప్తిగా నిట్టూర్చాడు. తారకి అసలు విషయం తెలీదు!

అయిదేళ్ళ తర్వాత మళ్ళీ పుష్ప గురించి ఆలోచించాల్సి వస్తుందనిగాని, పాతేసిన గతాన్ని తిరిగి త్రవ్వాల్సి వస్తుందనిగాని అతడనుకోలేదు. దానికి కారణం - ఈ పకీరు వెధవ! ఎవడైవుంటాడు! పతంజలి కాక మరెవరైనా అతడికి భయంలేదు. కాని పతంజలయితే!

ఆ వచ్చింది పతంజలి కాదనటానికి అతడి వద్ద నిదర్శనాలేంలేవు కాని కావచ్చు ననటానికి ఒక నిదర్శనం వుంది అది పతంజలి వ్రాసిన లోకల్ పుత్తరం. ఈ గొడవంతా అయిన కొన్ని నెలలకి రామచంద్రానికి ఒక పుత్తరం వచ్చింది. అది పతంజలి వ్రాసిన లోకల్ పుత్తరం. అదిప్పటికి అతడివద్ద పదిలంగా వుంది. దాని సారాంశం : రామచంద్రం, నీ వల్ల

సాఫీగా సాగుతున్న మా సంసార నావ తల్లకిందులైంది నీ ఆయిదు నిమిషాల సుఖం కోసం, మా ఇద్దరి బ్రతుకులు మంట గలిపావు! ఆల్‌రైట్. కాని గుర్తుంచుకో! ఎప్పటికయినా, ఏన్నేళ్ళకయినా నిన్ను దెబ్బతీస్తాను. బాధంటే ఎలా వుంటుందో రుచి చూద్దువుగాని. / ఈ వుత్తరం నీ చావుకి వారెంటుగా భావించు."

ఆ వుత్తరం చూచి చాలాకాలం భయపడ్డాడు. కాలక్రమేణా మర్చిపోయాడు. కాని తిరిగి ఈ పకీరు వెధవ గూర్చి...

రామచంద్రం లేచి లోనికెళ్ళాడు. కాని ఆ రాత్రి నిద్రపోలేదు.

మర్నాడు ఆఫీసుకి చాలా త్వరగా వెళ్ళాడు.

నిద్రలేమి, ఎడతెరిపిలేని ఆలోచనల వల్ల మొహం పీక్కుపోయి జబ్బు మనిషిలా అపుపించాడు. అతడిలో స్పష్టంగా కన్పిస్తున్న మార్పును చూసి అతడి కొలీగ్ భాస్కరమూర్తి ఆశ్చర్యంగా 'మార్నింగ్ మిస్టర్ రామచంద్రం ఒంట్లో బాగాలేదా అదోలా వున్నారు?' అడిగాడు.

రామచంద్రం ఏమీ మాట్లాడకుండా, తన సీటులో కూలబడి, వెంట తెచ్చుకున్న పేపరు వెనకాల మొహం దాచుకున్నాడు.

భాస్కరమూర్తి కాస్త అతిగా మాట్లాడే అలవాటుంది. నిద్రపోయిన కొద్ది గంటలు తప్ప- అతడి నోరు ఎప్పుడూ పన్చేస్తూనే వుంటుంది.

అందుకే మళ్ళీ అన్నాడు 'ఇవ్వాళ నువ్విలా త్వరగా వస్తావని తెలిస్తే నీ గురించి వచ్చిన వ్యక్తిని కూర్చోమనే వాడినే'

రామచంద్రం చేతిలోవున్న పేపరు అప్రయత్నంగా జారి క్రిందపడింది గుండె దడదడలాడింది. "ఎవరు? ఎలా వున్నాడు? ఎంతసేపయింది?" తన కూర్చీలోంచిలేచి, దాదాపు భాస్కరమూర్తిపై వాలిపోతున్నట్లుగా నిలబడి ఆత్రంగా అడిగాడు.

అతడంతగా కంగారు పడటానికి కారణమేమిటో అర్థం కాక, అయో

మయంగా చూస్తూ "ఎవరో నాకేంతెల్సు? నీ పేరు చెప్పి రాలేదా అన్నాడు నువ్వు పన్నెండు గంటలదాకా రావని చెప్పాను" మెల్లిగా అన్నాడు.

"ఎలా వున్నాడు"

భాస్కరమూర్తి వర్ణించాడు- వాడే ఫకీరు వెధవ- సందేహం లేదు.

"ఎంతసేపయింది ?"

"దాదాపు అర్ధగంటవుతోంది- ఐనా ఎవరతను- నీ బంధువా, స్నేహితుడా పాపం చాలా దీనస్థితిలో వున్నట్లున్నాడు."

రామచంద్రం తిరిగి తన కుర్చీలో కూర్చున్నాడు. అతడికి తనివితీరా ఏడ్చి, మనస్సుని కుదటపర్చుకోవాలనిపించింది. ఎవడువాడు? ఎందుకిలా వెంబడిస్తున్నాడు? పతంజలా? పతంజలయితే కక్ష సాధించటానికి అయిదేళ్లు కాలాన్ని ఎందుకు వృధా చేస్తాడు? కాకపోతే ఇంకెవరు? ఆఫీసులో నావల్ల పన్లుకాని వారా? డబ్బు తీసుకున్నా అందరికి పన్లుచేసిపెట్టానే ఎవరికి తనపై కక్షుంటుంది?

అంతలో ఆఫీసరునుంచి పిలుపు రాగా; లేచి గదిలోకెళ్లాడు. బిక్షపతి ఏవో ఆఫీసు విషయాలు గురించి అడిగేడు. రామచంద్రం పరధ్యానంగా వుండటం గమనించి అతడు "ఆల్ రైట్ - యూ కెన్ గో- అన్నట్లు మీకేదో ఫోనొచ్చింది. మీరింకా వచ్చివుండిరని నేనే లేరని చెప్పాను.

ఈసారి రామచంద్రం రియాక్టు కాలేదు.

అతడి మొహం రాయిలా కఠినంగా మారింది. మొహం ఎర్రబడి హంతకుడిలా కన్పించాడు. 'అలాగా' అని మాత్రం అని బయటికొచ్చాడు. అతడిలో సహనం పూర్తిగా నశించింది. ఆ క్షణంలో ఆ ఫకీరువెధవ కన్పిస్తే పీక నులిమి చంపెయ్యాలని గట్టిగా అనుకున్నాడు.

భాస్కరమూర్తి సీటులో లేడు.

రామచంద్రానికి కూర్చోవాలనిపించక లేచి బయటికొచ్చాడు. మనస్సంతా ఏవిటోగా వుంది. ఎక్కడికెళ్ళాలి, ఏం చెయ్యాలి? ఆ వెధవని పట్టుకోవటమెలా? ఆలోచిస్తూ నిలబడ్డాడు.

భాస్కరమూర్తి ప్రక్కనే వున్న అధునాతనమైన హోటల్లోంచి ఎవరితోనో మాట్లాడుకుంటూ వస్తున్నాడు.

అతడు సమీపంగారాగానే, రామచంద్రం మెల్లిగా అన్నాడు 'మూర్తీ ఒక హెల్ప్ చేస్తావా ?

"ఏవిటది ?"

"మనస్సు చీకాగ్గావుంది. యింటికెళ్ళిపోతున్నాను. నా గురించి మళ్ళీ ఎవరైనా వస్తే మా యింటికి తీసుకొస్తావా ?"

"అలాగే - కాని నువ్వంటున్నది ప్రొద్దునొచ్చిన వ్యక్తి గురించే అయితే అతనా హోటల్లో వున్నాడు. నేనిప్పుడే చూసేను".

అంతే ! ఆ మాట వినీ వినటంతోనే భాస్కరమూర్తిని బలంగా అవతలికి నెట్టి హోటల్లోకి పరిగెత్తాడు. లోనికి ప్రవేశించి, ఎదురుగావున్న మెట్లెక్కి పైకెళ్ళబోతూ ఠక్కున ఆగిపోయాడు.

వాడే- వాడే- ఆ ఫకీరు వెధవ మెట్ల వంపులో నిల్చున్నాడు. రామచంద్రాన్ని చూసి నిర్లక్ష్యంగా నవ్వుతున్నాడు.

అతడిని చుడంగానే రామచంద్రానికి కోపంతో రక్తప్రసరణ పెరిగి' నరాలు పెట్లిపోతాయేమో ననిపించింది. వాడిని చూసి కోపంగా అరిచాడు.
"ఎవరు నువ్వు ?"

సమాధానం లేదు. వాడలాగే నవ్వుతున్నాడు.

"ఎందుకు నన్నిలా వెంటాడుతున్నావ్?"

మళ్ళీ సమాధానం రాకపోవటంతో వాడిని పరీక్షగా చూసేడు. ఒక్కక్షణం పతంజలిలో అన్పించాడు. మరుక్షణం కాదనిపించేలా వున్నాడు ఎవడు వీడు ? ఎవరైతేనేం తన మనశ్శాంతిని దోచుకున్న దొంగ వెధవ - వీడిని వదిలెయ్యకూడదు' అనుకుని "రాస్కెల్. ఎవడ్రా నువ్వు" అంటూ చెయ్యెత్తి ముందుకు వెళ్ళబోయి, ఎవరో బలంగా ఆపటం వలన ఆగిపోయి, వెనక్కి తిరిగి చూసేడు.

భాస్కరమూర్తి! "ఏవిటోయ్ అద్దంలో నిన్ను నువ్వే బెదిరించుకుంటు న్నావ్-" అంటున్నాడు.

రామచంద్రం తలతిప్పి ఆ ఫకీరు వేధవ వైపు చూసేడు.

అప్పుడు వాడక్కడలేడు. వాడి స్థానంలో పూర్తి నిడివిగల అద్దం గోడకి బిగించబడివుంది.

ఆ అద్దంలో తన ప్రతిబింబం సీరసంగా కన్పిస్తోంది.

వెనుకనుంచి భాస్కరమూర్తి అడిగాడు "ఇంతకీ అతను కన్పించాడా"

"అవును కన్పించాడు"

"ఎవరతను ? నీ బంధువా? స్నేహితుడా ?"

"ఎవరూ కాదు"

"మరి ?"

"నేనే"

అనేసి బయటకెళ్ళి జనంలో కల్సిపోయాడు రామచంద్రం. *

(స్వాతి, మార్చి, 80)